

# Eredményes munkaverseny – több lakás

## Az építőmunkások segítsége

A negyedik ötéves terv idején jelentős feladat hárul az építőiparra: egyre több lakást kell felépíteniük Szegeden és a környező városokban, falvakban. E tennivalók sikeréért a gazdasági vezetők a munka- és üzemszervezés tökéletesítése mellett támogatást kapnak a szocialista munkaversenyben résztvevő brigádoktól. Az SZMT elnökségének legutóbbi ülésén az építők szakszervezetének megyei bizottsága beszámolt a munkaverseny eddigi tapasztalatairól, amelyből kiderült, hogy már jelenleg is sokat tettek a szocialista brigádok a lakásépítkezés terveinek teljesítéséért.

A párt Központi Bizottságának tavalyi, decemberi határozata külön is foglalkozott a munkaverseny továbbfejlesztésének szükségével. E határozat végrehajtása nyomán a szegedi építőmunkások körében is új pezsgést kapott a munkaverseny. A gazdasági vezetők egyre inkább felismerik, hogy a szocialista kollektívákkal nem csupán egy kampányfeladata idején érdemes foglalkozni, hanem segítőkészségükre állandóan számítani lehet.

Az építőipari vállalatoknál a szocialista brigádvezetők kongresszusa előtt élénk tanácskozásokat tartottak, ahol a versenyben résztvevő brigádok vezetői elmondták, hogy csak akkor tudnak jobb eredményeket elérni, ha a gazdasági vezetők jobbra teszik a munkaszervezést, a termelési feltételeit minden időben biztosítják, s javítják a munkafeltételeket.

A gazdasági vezetők az ideji vállalati tervek elkészítésénél már figyelembe vették a munkás kollektívától várható támogatást, s a tervek kialakításánál — termelési és műszaki tanácskozáson — véleményüket kérték a dolgozóktól, s a munkaversenyben tett vállalásokat is „belekalkulálták” célkitűzéseikbe.

A Tisza Bútoripari Vállalat fiataljai például elkészítették a ma már közismert és kedvelt olcsó szobabútor, amelyet éppen a fészakra krakói ifjúságnak gyártanak. Az építőmunkások különösen a lakásépítkezést szeretik meggyorsítani. Ebben az esztendőben a DÉLÉP mintegy 1600 darab lakást kíván felépíteni. A munkaverseny és természetesen a kedvezőbb időjárás, a jobb anyagellátás eredményeképpen az év első négy hónapjában 233 lakást adtak át. Csak az összehasonlítás miatt érdemes megjegyezni, hogy a tavalyi hasonló időszakban alig 33 darab lakást sikerült átadniuk.

A munkaverseny eredményét jelzi, hogy több elmaradással bajlódó építkezésen rendeződtek a dolgok. Például a Magyar Tudományos Akadémia újszegedi biológiai kutatóintézetének a második ütemével tavaly elmaradtak, de az utóbbi időben meggyorsult a munka és lassan utóérték magukat az építők.

Bár nem egyedül a munkaverseny kollektívákat formáló erejének köszönhető, de ennek is szerepe van a munkaerő-vándorlás mérséklődésében. A DÉLÉP-től például tavaly az év elején 450 munkás távozott, míg az ideji esztendő első négy hónapjában 25 százalékkal kevesebb. A szakvezetési tisztviselők véleménye szerint az utóbbi időben a szocialista brigádok, és a vállalatok gazdasági-műszaki vezetése között jobb lett az összhang, s a munkáskollektívák nem csupán magukévá tették a vállalati célkitűzéseket, terveket, hanem elképzeléseikkel, javaslataikkal hozzájárultak annak tökéletesítéséhez.

## A Hámori-völgy „járhatatlan”

### Éjszaka is javítják a megcsúszott utat

A Bükkön át Miskolcra Egerbe vezető út egy szakasza az esőzések miatt megcsúszott, ezért a Hámori-völgyön át haladó részt a

KPM miskolci közúti igazgatósága a forgalom elől lezárta. Az útszakasz helyreállítása azonnal megkezdődött.

A KPM miskolci közúti igazgatósága, a kivitelező vállalatokkal közösen, intézkedett, hogy a nagy idegenforgalomra tekintettel, gyorsítsák meg a munkát. Az építők vállalták, hogy szombaton és vasárnap is dolgoznak. Az út mellett reflektorokat szerelnek fel, s három műszakban erősítik a támfalakat, állítják helyre az útkorlátot. Az építkezést július végére befejezhetik, s az utat átadhatják a forgalomnak.

A festői szépségű Lilla-füredet a kirándulók a Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság erdei kisonvátjával érhetik el, amelynek járatát a hét végén sűrítették. Akik a jávorkúti, bükk-szentkereszti üdülőhelyeket akarják elérni, azok Miskolcon keresztül a Bükkcentrálászlónál a vezető terelelőn járhatnak el a vadregényes vidékre.



## Gyalogosok

Szitkozódni sok helyen lehet, leginkább talán mégis a közlekedésben. Gyalogosok szídják a járművek vezetőit, azok a gyalogosokat. Viccétéma a két ellentábor harca, amely sokszor véresen komollyá válik. Ellentábor, sajnos így kell írni, pedig nem szükségszerűen ellentéte a járművezető a gyalogosnak és viszont. Ki tudja, hogyan lettek az. Alighanem mindkét fél hibájából. De a járművek vezetői — talán mert őket sokéves börtönbüntetés is fenyegeti, no meg beléjük súlykolták a KRESZ-t — mintha mégis óvatosabbak lennének.

### TILOSBAN A VILLAGOSHOZ

Rendőr van velünk, civílen. Kossuth Lajos sugárút és a Lenin körút kereszteződésében a vaskereskedés sarkánál állunk meg. Kiserőnk mondja: hirhéd ez a hely. Az emberek a legelemből szabályokat sem tartják be, vidáman szaladnak át a tilos lámpajelzésen.

Eleinte kicsit hitetlenül fogadja az ember a jóslatot, ám fél óra sem telik el, kénytelen igazat adni. Percek múltán két kislány szalad át a pirosban a posta-igazgatóság sarkáról a villamoshoz. Egyikük kezében virágkosár, rajtuk köpeny. Nyilván valamelyik üzletben dolgoznak, viszik a virágot a megrendelőnek. Még igazolvány sincs náluk. Közben elmegy a villamos, a lányoknak pedig vissza kell ballagniuk igazolványukért. És szinte percenként akadnak horogra az új és új delikvensek.

Egy idős férfi szalad át sárga lámpánál. A láncorlátot kikerüli, ferdén vág át az úttesten. Nem sokkal utána egy asszony a piros lámpa alatt szalad a villamos-

hoz. Két kocsis is elmegy, mire kísérünk kiállítja a lapot, melyre az asszony befizetheti a bírságot. De felsorolni sem lehet mind, hiszen tucatjával jönnek.

A villamos Anna-kútnál levo járdaszegéről is rengetegen vágunk át az úton a vaskereskedéshez, öt méterre a zebrától, az autók között kanyarogva. A mentegetőzés: orvos vagyok, sietek. De ha elűtik, akkor hogyan siet?

Ugyanitt vág neki az úttestnek egy öreg, nehezen mozgó ember is. Két botra támaszkodva is alig bír átmenni. Egy másik szabálytalankodó foglalkozása ráadásul gépkocsivezető. Értetlenül tárja szét a karját a bírság szóra: — Én előttem is hány-szor átszaladnak! Néhány óra múlva a volán mögül természetesen ő is szidni fogja az össze-vissza közlekedő gyalogosokat.

### SIETNI — A MÁSVILÁGRA

Percenként akad szabálytalanság a tudatlanul az életüket teszik kockára. Sokat beszélünk a közlekedés veszélyeiről. Sajnos, sokszor látni embereket újságpapírral letakarva az utak mentén. És a bajok oka többnyire a figyelmetlenség. Mert valljuk be, nem kerülne sembe elmenni a zebrától zebráig, megvárni a zöld fényt a lámpánál. Egyszóval vigyázzni önmagunkra. A rendőrök ezután szigorúbban ellenőrzik — civil ruhában is — a gyalogosokat. Nem irigylésre méltó munka, hiszen mindennel találkozunk a munkájait végző rendőr, de belátással csak ritkán. És nem is ez a végső megoldás. Csak ideiglenes és kényeszerű, amely megmentheti néhány ember életét. Hogy a végső megoldás mi lenne? A legtöbb embert, azt hiszem, nem az tartja vissza a lopástól, hogy azt a törvény bünteti. Nem, hanem egyszerűen általában sem jutna észébe lopni. Valahogy ide kellene eljutnunk a közlekedésben is. Nem a gyalogosoknak, hiszen a gyalogosok közül is sokan vezetnek már. Hanem minden embernek, aki közlekedik, aki olykor, vagy mindig gyalog jár.

Szávay István

## Magyar—spanyol kereskedelmi megállapodás

A magyar—spanyol hoszszúlejárati megállapodás alapján, Madridban a két ország képviselői kereskedelmi tárgyalásokat folytattak az árucseré-forgalomról és a gazdasági-műszaki együttműködésről. A tárgyalások eredményeként jegyzőkönyvet írtak alá, amely 1972—73-ra a gazdasági kapcsolatokról intézkedik.

A megállapodás értelmében 1973. január 1-től az eddigi kliring-rendszer helyett szabadon átváltható devizában bonyolódnak le a fizetések a két ország kö-

zött. Az áruforgalomban mindkét ország a feltétel nélküli legnagyobb kedvezmény elvét alkalmazza. Magyarország elsősorban gyógyszeripari alapanyagokat és késztermékeket, vákuumtechnikai és gépipari felszereléseket, izzólámpázókönyvet írtak alá, amely 1972—73-ra a gazdasági kapcsolatokról intézkedik. A megállapodás értelmében 1973. január 1-től az eddigi kliring-rendszer helyett szabadon átváltható devizában bonyolódnak le a fizetések a két ország kö-

Balogh Mária

kalmazása nem gazdaságos. A feltételek megerősítéséhez pedig sokoldalú, gondos mérlegelés szükséges. A valóságot torzító elképzelések ellen a pártvezetők úgy közölhetik, ha az adott viszonyok reális elemzésére készítik a vezetőt és a munkást egyaránt.

Az a követelmény, hogy a párt-szervezeteknek a feladatokra épülő szervezést kell politikailag támogatniuk, ösztönözniük. Különben ugyanis a szervezés óhatatlanul célt téveszt. S valljuk meg, elég nagy a múlt rossz „hagyományainak” kísértése. A szervezés bizony sokszor volt a könnyebb megoldások eszköze, a célnélkülség színtere — lejárta ezzel a szervezést mint tudományt, s mint a hatékonyság elérésének egyik eszközét.

Az a követelmény, hogy a szervezésnek a termékek iránti piaci igényből, az üzem előtt álló feladatokból és a technológiai adottságokból kell kiindulnia — e munkában igen nagyfokú differenciáltságot jelent. Nemcsak iparágak között, hanem egy iparágban belül is igen eltérőek a vállalati, üzemi lehetőségek. A korszerűséget éppen ezért mindig az adott egység szintjén kell mérni. Ez látszatra a világ legtermészetesebb dolga. Nem így a valóságban. Hiszen vezetőtől és munkástól egyaránt azt igényli, hogy kellőképpen ismerjék

vállalatuk valóságos gazdasági, műszaki, politikai helyzetét. Beletartozik ebbe a szervezés újfajta értékelése, a gyári szűklátókörűség elleni harc, az új stílusú szakemberekkel, és nem utolsósorban az, hogy felismerjék saját erőiket.

Az ilyen szemlélet érvényesítésében döntő szerepe van a párt-szervezetek kezdeményezésének, segítségének, ellenőrző tevékenységének. Már csak azért is, mert minden szervezési intézkedés embereket érint. Akkor is, ha egy új gépet állítanak üzembe, akkor is, ha kiselejteznek egy gépet, akkor is, ha műszakilag megalapozott normákat vezetnek be. Ezek az intézkedések bármennyire is szükségesek, időlegesen kellemetlenségeket is okozhatnak. Szükséges tehát, hogy megértésre találjanak azok között, akiket érintenek. Elfogadtatni viszont csak azt lehet, ami egyszerű, s valóban könnyebb, gazdaságosabb lesz hatására a termelési folyamatra.

A munkások régi és állandó kívánsága, hogy tegyék a munkát szervezetté. Nem véletlen ez. Hiszen a munka- és üzemszervezés összes gyengesége végső soron rajtuk csattan. Erzik, mint dolgozók (túlórák, hajrák, nehéz fizikai munka), és mint vásárlók (kicsi az áruválaszték, nem divatos a termék). A kulturált, becsületos munkát kedvelő többség ezért igényli a gondos szervezést.

Vannak azonban szép számmal olyanok is, akik jól érzik magukat a kevésbé vagy rosszul szervezett munkahelyeken. Így ugyanis aligha derül ki, mit és mennyit tesznek a vállalat, az ország asztalára.

Mindenkinek szervezik a munkáját, s mindenki maga is szervezi azt. Úgy tűnhet: nem kell hozzá más, mint a józan ész. Ez valóban nélkülözhetetlen, de önmagában kevés. Szakmai hozzáértés szükséges hozzá, mégpedig elég bonyolult, mivel összetettek a vállalatok előtt álló feladatok is, amelyekre a szervezésnek épülnie kell. Ez a szakmai hozzáértés azonban nem szűkíthető le csak a szervezést végző intézetekre, osztályokra. A gazdasági, műszaki vezetők, a munkások hozzáértését és közreműködését is igényli a szervezés. Sőt, ez utóbbiak nélkül a legjobbnak minősített intézkedés is hatástalan.

A munka kulturáltsága, a termékek minősége, mennyisége, ára, a munkaidő és a szabad idő viszonya ma jó részt a szervezetszint színvonalának függvénye. Ezért minden kezdeményezés, ami a szervezettel, jobb munkát segíti, alapvető munkásérdek. Ezt kell ma mindenekelőtt megértetniük az üzemi párt-szervezeteknek, kommunistáknak.